

Ein Noregsferð

Vit hava við áhuga lisið greinirnar hjá Frithiof Diesen, rit-høvundin úr Noregi, og skrivar hann herfyri í Sosialinum um fyrstu Føroya-ferðina, og fekk hann góða móttøku her í Føroyum.

Fyllist hann eitt sindur á skipasambandið, vit hava við úrheimin, og undrast vit sjálvir yvir, at tað ikki er frægari, gingið nógv aftur á hondina, einki samband við Noreg, heldur einki við Ongland, uttan tað, er í summartíðini, vit kunnu koma til Noregs við sjógóða íslendska ferðamannaskipinum »Heklu«. Hvi siglir hon ikki alt árið? Men so hava vit í staðin væl av flørutum. Enntá er tað verri enn fyri fleiri hundrad ár-um síðani, tá ofta sigst hava verið regluligt skipasamband við Noreg. Verri enn einki kann tað ikki vera.

Men síðst í august í 61 fór eg ein túr eystur við »Heklu«. Er tað einans tí, hetta var ein sera áhugaverd ferð, eg skriva nokur orð um hana. Her var heldur kalt og ósummarsligt, og tá ið vit komu til Bergens, komu vit rættiliga í summarið, so blitt og gott var tað. Í varmanum har gjordist eg heilt forkølaður, og var tað restina av túrinum; men var hann soleiðis kríminum við-víkjandi miseydnður, var hann í allar aðrar mátar heilt hitt mótsatta. Kom annars nógv í prát umboð við keypmann úr Grindavík, ið visti væl um føroysku skaldini at siga. Gjordi eina rundferð til Keypmanna-havnar. Og hvat kann vera ein betri feria enn sigling í góðum summarveðri?

Tað skal sigast, tí tað var satt, Bergen er ein blíður og týðligur býur at koma til í allar endar og kantar, at hann hevur ikki ov nógv rós uppiborið. Kundi tikið mong dømi fram; var t. d. hjá einum tannlækna, og mótti eg hjartaligheit og vinsemi; visti hann so at siga alt um føroysk viðurskifti, og var væl inni í søguni. — Vit fóru til dómis niðan á Floien við togbananum; nógv fólk, nógvir útendingar í Bergen, torført var at fáa hús, men tað gekk. Har uppi fingur vit eisini at siggja eitt sindur av vökru norsku náttúruni, skógvaksið sum flestu leiðir, vit komu til. Um als ikki varð komið so víðan, sum ynskjandi var, sást nøgmikið til, at tann sum alla tíðina vildi sæð okkurt nýtt, kundi Noreg verið ynskilandið, so óendaligt er tað í skiftum — »so væl hevur Gud tað gjørt.« syngja vit, og kunnu teir eisini siga so um sitt land. Tak norsku fjøllini, firðirnar, dalarnar, viddirnar — í blánni perspektivum. fjallaheimin í roðanum ein vakran summarmorgun. Annaðhvørt ein gongur við bindi fyrir eygunum ella als ikki er turistur, so er vakurleikin eins rikur tilstæður, og tí er tað, tað ræður bert um at nýta eyguni og siggja.

Vit koyra til Oslo eftir Bergensbananum, og tað gongur niðaneftr á hæddirnar, men leiðin er so skákvegis, at tað merkist ikki. Hóast tað gjordist berligari við øllum vøkstri, jú longri vit komu niðan, niðan í kavaokið, og longu, væl yvir 1000 metra hædd, kendist einki til kortini, at her var nokur

oyða, tað var heldur tvørtur-í-móti, her kendist ein merkilig fri sála fyrir bróstinum, uppi í fjallaluftini, sum okkara hjálpa-leysu orð evna litið at siga. Vit minnst slikar hendingar sum kærar, kanska júst tí vit ikki duga at forklaða tað. — Ein ógvuliga livandi frásøgn knýtir seg kanska til tað sama, eg síðan havi lisið í eini bók frá »Dansk Bogforlag«, sonn frásøgn, sum ein kundi kent seg at uppliva tað. Eitt stjørnuklári kvöld staddir uppi í tí reinu fjallaluftini, ter brosandir himm alsku stjørnur kennast so nær-verandi, at tað kundi kenst sum at vera heilt hjá teimum. Forklaringin er, at hin tunna fjalla-luftin á undarligan hátt »um-skapar« fjarstøðuleikan, sum í einum kikara. Eitt kemst tó fyrir her uppi í kulturloysinum sum veruleiki, ein kensla, sum kanska best kann definera við heitinum: friður.

Í Oslo hitti eg vinmann mín aftur úr Føroyum, sum hevði verið við á ferðini til Bergens, men var flogin undan til Oslo, har hann tók ímóti mær, og búðu vit hjá bróður hansara uttanfyri býin, ein vinmaður eisini, og vóru vit sera fegnir at hittast. Her var vakurt skelt-lendi, næstan sum tað kundi ver- ið í Danmark, trævøstur allar staðir, sum vit kanska serliga bita merki í, og vit einki siggja av í Føroyum, og serliga ger munin. Her er tað seyðurin, sum hevur rættin, so menn ofta missa hugin at planta, fáast við smærri brúk o. s. fr. — Vit koyra norður eftir við toki; jú, her er hin sami vakurleiki allan vegin, tí eg keðist ikki at hyggja meg um, so væl eg fáí. Málið er Gjovik. Har bógva vit hjá eini føroyskari konu, Nordina

Reinert, og tekur hon hjartaliga væl ímóti okkum, at vit kendu okkum rætt sum heima. Eitt kvöldið vóru vit boðin heim hjá eini norskarri familju, og var har vorði sum blískapur, at siga tað rættiliga á føroyskum. Kendist norskt og føroyskt lyndi ógvuliga eins, og soleiðis tókst tað týðuliga, har eg annars sá norðmann og føroying práta, eins og teir skiltu hvønn annan umframtað málsliga. Er rætta hjartalagið tilstæður, eru vit jú øll á linju, og hava tá nasjonalitetir einki at siga.

Gjovik liggur við hin sjáld-sama vakra Mjøsensjógvinn. Nýtti sjálvsagt høvi við ferða-felaga mínum at siggja meg um í viddunum uttanfyri býin og framvið hesum stóra vatninum. Við strondina stendur ein lítill smátta, inni har var tá eitt lítið »bókasavn«, romanir, fakkbøkur ymiskar góðar bøkur og lærubøkur frá studentartíð hansara í Oslo. Har dvaldust vit av og

á, og har var hugnaligt, og vóru eisini diskusjónir, tað vildi so vera. — samdir — og ikki samdir; tó trúgvi eg nógv mest samdir. Tað var kristindómur, politikkur, kunstur, føroysk viðurskifti — og annars eftir øllum klaviaturinum. Tað sum upptekur okkum nógv í dag, er kristindómur, og lat okkum vera glaðar um tað, tí vit trúgva, hann eigur tað at geva okkum sum einki annað.

Tó — áðrenn eg endi góðu Noregsferð mína her, — er so nógv at diskutera um, sum vit hava lyndi til? Eg trúgvi tí ikki. Tað ger jú einki, um vit práta og eru positivir.

B. S

Haldið SOSIALIN

Skála skipasmiðja & handilsvirki

SKÁLA

Telefon Runavík 7260

Stálskipasmíð

Sleipistöð
Skipasmiðja
Mekaniskur verkstaður
Elektriskur installatiónir
Skepsútgerð
Fiskaútflutningur
Sildaútflutningur
Frystivirki
Matvørubúð
Klædnabúð
Kol

Nýmótans fiskavirki við kuldagoymslum

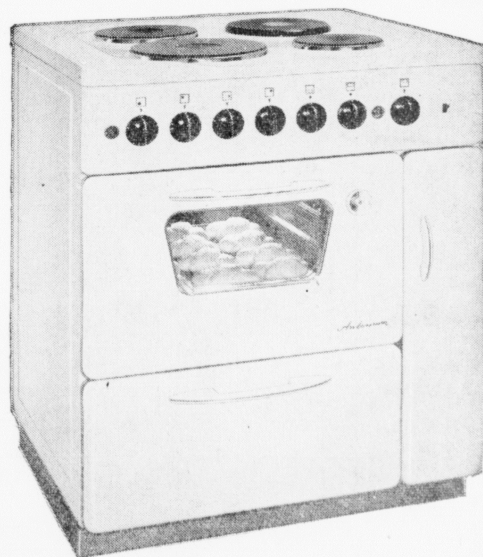
»SILKIENNI«

Vestmanna — tlf. 145

FRAMLEIÐIR: Døgurðamat - desertir-
salatir og annan viðskera

Størsta úrval í El-komfýrum

3 ella 4 plátur

RADIO-EL

tlf. 1396